

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. II. Qualiter Regulares exempti ab Ordinariis locorum, dependeant ab eis
quoad aliqua civilia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

Suarez de Censur. disputatione 5. sect. 4. num. 10. Salas de Legib. disput. 14. sect. 6. num. 85. Alterius de Censur. disput. 5. lib. 3. cap. 5. Sed resolutio præfens constat ex à nobis dictis tom. 2. tract. 10. de Censur. & probatur. Tum: quia iurisdicção Episcopi non extenditur ad alienum territorium, cap. ut animarum, de Constitut. in 6. Sed Monasterium exemptum, est alienum territorium respectu Episcopi: ergo sicuti ob id statuta Episcopalia non afficiunt loca exempta, sic nec personas ibi existentes, licet alias essent subditæ. Tum etiam: quia licet Monasteria exempta non sint extra Diocesim materialiter, sunt formaliter; siquidem locus exemptus, & locus extra Diocesim æquiparantur, juxta Glosam in Clementin. n. 11. de foro competente. Unde sicuti statuta Diocesana non obligant extra Diocesim, sic non obligant intra exemptorum monasteria. Sic Naldus verb. exemptio, n. 1. Peyrin. tom. 1. privileg. Constitut. 2. Sixti IV. n. 9. Bordon, resolut. 33. n. 12. Pellizzar. tract. 8. cap. 6. sect. 1. n. 88. Layman. lib. 1. tract. 4. cap. 11. n. 5. Garcia tr. 8. diff. 3. dub. 2. n. 1. Diana part. 5. tr. 9. resol. 66. Theophilus Raynaudus tr. de monitionib. part. 1. c. 1. q. 9. Céspedes de exempt. disputat. 227. Avila de Censur. part. 2. c. 3. dub. 5. Fagundez de præcept. Eccl. l. 1. c. 7. n. 7. & 8. Bruno Cassaing. tr. 2. ca. 3. proposi. 5. Henriquez in summ. 1. 13. c. 26. s. 1.

§. II.

Qualiter Regulares exempti ab Ordinariis locorum, debeant ab eis quoad aliqua civilia?

10. **N**omine rerum civilium in hoc §. omne id intelligimus, quod à criminalibus rebus discernitur, sive sit in actionibus, & causis, sive in rebus. Quamvis ergo dicta exemptio Regularium sit adeo generalis, non tollit, quod in aliquibus rebus limitetur, & in illis à jure Divino vel humano Episcopis subjiciantur. De subjectione illorum circa administrationem Sacramentorum, dicemus cap. seq. Quantum ad susceptionem Ordinum diximus tom. 2. tract. 10. de Ordin. Quoad renunciationem faciendam à Novitiis diximus hoc tomo, tract. 15. cap. 3. num. 104. In primis ergo Regulares exempti subduntur Ordinariis, quantum ad hoc, quod sine ipsorum licentia petita, & obtenta nequeant de novo erigere monasteria, cap. quidam, cum quatuor sequentib. 18. quest. 2. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 3. et si forte Religiones habuissent privilegia, ut absque tali licentia id possent, illis in præsentiarum uti non valent, propter Constitutionem Urbani VIII. editâ 28. Augusti 1624. revocantem omnes licentias, & facultates à Romanis Pontificibus ad id concessas, & præcipiendo ut omnino circa hoc observetur decretum Tridentini, & dispositio Clementis VIII. Constit. Quonia data

Erigere nova monasteria nequeunt Regulares sine Episcopi licentia.

23. Ju.

23. Julii 1603. in qua mandavit ne Episcopi deinceps hujusmodi licentiam darent, nisi prævio consensu aliorum interesset h. beatium. Et Gregorius XV. Constitut. *Cum alias* 17. Augusti 1622. in qua prohibuit, ne talis licentia concederetur, nisi in eo conventu noviter erigendo, possent sustentari ex redditibus, & elemosynis duodecim Religiosi; quod non habere locum in hospitii asserit Peyrin. *tom. 3. de privilegiis, cap. 12. pag. 307. num. 3. & ex Riccio, & Barbosa, Bordon. tom. 1. resol. 7. num. 114. sed de hoc latius in hoc cap. d. cemus punct. 4. §. 1. per totum. §. Haber etiam Episcopus in Regulares jurisdictionem, quantum ad hoc, quod non possint recipere Ecclesias à secularibus, sine illius expressa licentia. Cap. Decimas 16. q. 7. cap. nullus. de jure patronat. Quod intelligitur de receptione Ecclesiarum à laicis, non de receptione juris patronatus in Ecclesiis, quod recipere possunt à laicis, sine Ordinarii consensu. Suarez *tom. 1. de Relig. lib. 4. de Simonia, c. 28. num. 16. Lezana tomo 2. verbo Episcopus, numero 5.**

Absque licentia Ordinarii, libri imprimere non possunt regulares. 11. Subduntur secundò, Regulares exempti Ordinariis, quoad librorum impressionem, quam facere non possunt sine licentia Episcopi in scriptis obtenta, quod sub gravissimis pœnis cautum est in Concilio Lateran. sub Leone X. *sess. 10.* Quod postea innovavit Tridentinum *sess. 4. decreto de editione & usu sacrorum librorum, ubi sic dicit: nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quoslibet libros de rebus sacris sine nomine authoris, nec illos in*

futurum vendere, aut apud se retinere, nisi primum examinati probatique fuerint ab Ordinario sub pœna anathematis & pecunia in canone Concilii novissimi Lateranensis apposita. Et si Regulares fuerint, ultra examinationem, & approbationem hujusmodi, licentiam quoque à suis superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris juxta formam suarum Ordinationum. Qui autem scripto eos communicant, vel evulgant nisi antea examinati fuerint eidem pœnis subjaceant, quibus impressores. (His enim in Lateranensi Concilio imposita fuit pœna amissionis omnium librorum, & publicæ illorum combustionis, & centum ducatorum solutionis.) Et qui eos habuerint vel legerint, nisi prodiderint Authores, pro Authoribus habeantur. Ipsa verò hujusmodi librorum probatio in scriptis datur, atque ideo in fronte libri, vel scripti impressi authenticè appareat.

12. Circa quod decretum notandum est primò, excommunicatione in eo positam, cum nulli reservata sit, à quolibet Confessario posse tolli juxta dicta *tom. 2. tract. 10. de Censur. cap. 2.* eodem modo tenet Peyrin. *tom. 2. de Pralato, quest. 3. cap. 9. num. 2.* §. Secundò, quod licet excommunicatio prædicta Concilii, solum afficiat eos, qui libros de rebus sacris absque authoris nomine imprimunt, vendunt, aut retinent absque debita approbatione; nihilominus juxta *regulam 10. indicis librorum prohibitorum* autoritate Pii IV. primum editi, & postea à Sixto V. aucti, & à Clemente VIII. recogniti, & publicati, generaliter comprehenduntur omnes

Aliqua circa decretum Concilii de impressione librorum annotantur.

omnes illi sub dicta prohibitione, & anathemate, sive liber sit de rebus sacris, sive de profanis, sive cum nomine Authoris, sive absque illo. Pro nomine autem Authoris in libris ponendo, sufficit si nomen Collegii, Civitatis, Conventus, vel Communitatis apponatur, quia isti Auctores appellari possunt fictione juris, cum in eis Author degat, Theaurus in praxi, part. 2. verb. libri, cap. 5. Lezana tom. 2. verb. libri, num. 11. Azor tom. 1. lib. 8. cap. 17. quast. 3. § Tertio, quod dictam excommunicationem, aut alias pœnas, non incurrit Regularis, qui cum licentia Ordinarii libros imprimat, etiam si id faciat absque licentia Prælatorum sui Ordinis, sed pœnas in suis legibus taxatas: quia excommunicationis, & illæ pœnæ assignatæ sunt pro his, qui absque licentia Ordinarii librum typis mandare audent. Suarez tom. 5. in 3. part. disput. 23. sect. 7. Bordon. tom. 2. resolut. 58. num. 20 Pellizzar. tract. 8. cap. 6. sect. 1. n. 58. § Quarto extare decretum Sacræ Congregationis apud Gavantum, quem refert, & sequitur Lezana nu. 9. ubi præcipitur nihil imprimi pertinens ad sacros ritus, inconsulta Sacra Rituum Congregatione: ex quo inferri videtur inquit Lezana, non posse Regulares imprimere ceremonialia sine dicta consultatione. § Quinto, id, quod Concilium dicit: *qui autem scripto, &c.* intelligi de libro consummato, & integro, qualis est ille, qui imprimi solet, & de communicatione facta, ut typis mandetur, vel si communicaretur per modum libri, id est, ea communicatione, quæ

æquivalet impressioni; non de communicatione privata. Sorbus in addition. ad compend. privilegiorum mendicantium ver. imprimere, § 3. Rodriguez tom. 2. quast. 10. art. 1. § Denique cum in eo decreto solum exigatur, quod regularis obtineat licentiam, & approbationem sui prælati, præciso speciali statuto; possunt omnes Prælati respectivè talem licentiam præbere, Generalis in toto ordine, Provincialis in sua Provincia, & Prior in suo conventu, si habeat subditos habiles: vel ipse sit ad examinandum librum, quia verè Superior est prælatus localis. In nostra verò familia concessio talis licentiæ reservatur diffinitorio generali.

13. Subjiciuntur etiam Regulares exempti Episcopis, quoad restituenda novitiis nolentibus profiteri ea omnia, quæ tempore ingressus secum in monasterium detulerunt: ita ut possint ab Ordinario ad id compelli, etiam per Ecclesiasticas censuras. Trident. sess. 25. c. 16. de quo latè egimus hoc volumine tr. 15. de statu religioso. § Habet etiam Episcopus auctoritatem supra dispositionem faciendam à novitiis, ita ut ab ipsis nequeat fieri nisi intra duos menses ante professionem, & cum licentia Episcopi, vel ejus Vicarii sess. 25. c. 16. de quo etiam loco citato tractavimus. § Etiam habet facultatem simul cum Priori, seu Prælato immediato religiosi cognoscendi de nullitate professionis, in his, qui contra eam volunt reclamare, ut latè diximus loco citat. c. 5. n. 15.

Alia apertur, in quibus contra Regulares habet Episcopus auctoritatem.

14. Habet etiam auctoritatem Explorata Epi-

re pos-
sunt, &
debent
Ordina-
rii vo-
luntatem
monialis
in Reli-
gione
exempta
professu-
re,

Episcopus, vel ejus Vicarius, aut alius ab eo deputatus explorandi virginis ingressuræ, aut professuræ in religione voluntatem, an sponte, an coactè id faciant? *Session. 25. cap. 7.* Quòd jus introductum est in favorem libertatis puellarum, ne à parentibus coactæ, vel à monialibus allectæ, non autem Spiritu Dei ductæ proficerentur. Sed teneretur Ordinarius intra 15. dies postquam monitus fuerit, hoc examen perficere, ita ut illis elapsis amplius non se debet intromittere, ut constat ex declaratione Pii V. & multoties sic decisum esse referunt Campanil. *in divers. verb. canonic. rubric. 12. cap. 16. num. 10.* Navarr. *tit. 18 de relig. lib. 7. num. 44.* Lezana *tom. 2. verb. Episcop. num. 10.* Ex consuetudine autem receptum est, quòd non ante receptionem habitus; sed ante professionem, & semel dumtaxat, tale examen fiat. Miranda *in tractatu de Sacris monialib. quest. 8. art. 4.* Diana *tract. 2. de dubiis regularibus, resolut. 47.* Attamen defectus hujus examinis non vitiat professionem, cum consilium non annullat professionem aliter factam: unde licet tale examen præmittentes peccabunt, professio tamen subsistet. Sanchez *lib. 6. decalog. cap. 4. num. 84.* Barbof. *de potest. Episc. allegation. 100. num. 9.* Bruno *tract. 2. cap. 3. propos. 2. §. punienda.* Et hoc examen non requiritur, quòd fiat exeundo; sed intra monasteria debet fieri ad cancellos, seu crates monialium. Lezana *tomo 1. cap. 2. §. numer. 12.* Campanil, *capit. 16.* Gavantus *verb. monialium professio. numero 14. & 15.* Quæ omnia ferè sta-

tuit Pius V. his verbis: *Voluntatem etiam quòd puellarum Deo dicandarum, an scilicet coactæ, vel seductæ fuerint, examens faciendum, non nisi intra quindecim dies, postquam juxta Concilium Tridentinum Episcopi vel eorum Vicarii requisiti fuerint, fieri possit. Quibus elapsis, in hoc illis se intromittere non liceat, cujus occasione nec Episcopi, nec ejus Vicarii intra septa monasteriorum ingrediantur, sed stent ante cratem ferream, &c.* §. Etiam habent potestatem circa numerum monialium statuendum in monasteriis, nimirum ut curare debeat, quòd in eis talis numerus, & non amplius admittatur, ut ex redditibus propriis, & consuetis elemosynis commode sustentari possint; & hoc tam in monasteriis sibi subjectis, quàm in exemptis; sed in his cum interventu Superiorum, juxta Tridentinum. *Session. 25. cap. 3.* & Pium V. *cit. const. Pastoralis,* & Gregorii XIII. *in const. Deo Sacris,* & diversas Sacræ Congreg. declarationes, quas adducit Barbof. *alleg. 98. num. 3.* Tambur. *de jure Abbatissarum disp. 5. quest. 1. n. 4.* Lezana *tom. 2. verb. Episcopus. n. 6.*

15. In causis autem mercedum, & miserabilium personarum possunt Ordinarii contra Regulares procedere, secundum Concil. Trid. *sess. 7. cap. 14.* ubi innovatur constitutio Innocentii IV. *in cap. Nolentes, de privileg. in 6.* in quo statuitur, quòd Ordinarii possint procedere contra exemptos, ratione delicti, aut contractus extra loca exempta factorum, vel rei sitæ extra illa, de qua infra. Et additur à Concilio, quòd in civilibus causis possint

mer,

mercedum, & miserabilium personarum (quales censentur viduæ, pupilli, Orphani, Senes decrepiti, incarcerati, diurno morbo defatigati, puellæ pauperes, nobiles indigentes, peregrini, & similes) Regulares extra monasterium degentes, coram locorum Ordinariis conveniri, & ad solvendum debitum cogi, & compelli possunt. Sed extra monasterium degere illi non intelliguntur, qui ratione prædicationis, confessionis, aut alterius negotii extra monasterium existunt: sed qui permanenter per multum tempus extra monasterium degunt. Imo, neque isti in dicto decreto comprehenduntur, si sub regulari observantia, hoc est, cum dependentia, correctione, & visitatione suorum Prælatorum, adhuc extra claustra vivunt: quia tunc non possunt coram Episcopis conveniri; sed vel coram suis Prælatis, vel conservatoribus. Unde solum loquitur Concilium de illis, qui sine licentia vivunt extra monasterium, vel certè in loco adeo distant, ut nequeant visitari, aut corrigi à suo superiori. Cæteri verò, qui degunt sub regulari observantia intra, vel extra claustra, de similibus causis, nec ratione rei sitæ, nec ratione contractus, aut delicti, nequeunt coram Ordinariis conveniri propter decretum Pauli V. in Bulla, quæ habetur tom. 3. Bullarii n. 31, hujus Pontificis, in qua ad instantiam Procuratoris Generalis nostri Ordinis approbat declarationem S. Congreg. tenoris sequent. Neque constitutione in generali Concilio edita, quæ incipit: Volentes; neque decreto Concilii Tri-

dentini sess. 14. cap. 7. comprehendi Regulares, ideoque eos juxta eorum privilegia coram suis superioribus, vel conservatoribus esse conveniendos. Cui consonat alia declaratio Sacræ Congregationis edita anno 1573. ubi dicitur: dubitatum fuit an Regulares possent civiliter coram Episcopo à creditoribus suis conveniri? & fuit responsum, quòd possunt conveniri, si non sint sub regulari observantia: at si sint sub regulari observantia non possunt conveniri coram Episcopo, quia habent proprium Superiorem, & nihil habent cum eis commune Episcopi propter exemptionem. Gavant. in manual. Episcop. verb. jura regular. sub Episcop. num. 55. Peyrin. tom. 1. privileg. Minor. in constitut. 2. Sixti IV. §. 11. numer. 29. & 30. Navarr. comm. 2. de regul. num. 63. Rodriguez tom. 2. quæst. regul. quæst. 2. art. 8. Lezana tom. 1. cap. 11. num. 10. Pellizzar tractatu 8. cap. 6. sect. 1. numer. 46. Barbof. allegation. 105. à num. 21. Hieron. Garcia in Politic. regular. tom. 1. tract. 8. diff. 3. dub. 1. punct. 2. numer. 7. Henriquez lib. 7. de indulgentiis cap. 25. num. 4. Sanchez in sum. m. lib. 7. c. 31. n. 27. & in Conciliis tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 1. num. 23.

16. Denique subjiciuntur regulares exempti ordinariis quoad processiones, ita, quod vocati ab Episcopis ad processiones publicas tenentur ite vocati ab Episcopis, qui Regulares, etiam Regulares monachi ad publicas processiones vocati accedere compellantur, iis tantum exceptis, qui in strictiori clausura perpetuo vivunt. § Ex quo sequitur tā

monachos, quam mendicantes, ex vi hujus decreti teneri ad processiones ire, nisi specialibus sibi factis privilegiis eximantur: quod aliqui perperam negarunt respectu monachorum, cum in Concilio expressè nominentur, & solum excipiantur, qui in perpetua clausura vivunt, ut sunt Carthusiani, & heremitæ Camendulenses. Rodriguez tom. 3. *quæst.* 36. *art.* 1. Barbof. *ad hoc cap.* num. 18. & 19. Bordon, *resolut.* 7. num. 131. § Excipiuntur autem primò Regulares, cujus monasterium ultra mediū milliare à civitate distat, qui etiam vocati non tenentur ad processiones ire, ut declaravit S. Congregatio apud Cherubinum in *compend.* *Bullar.* tom. 2. in *Bulla* 41. Pii V. Lezana tom. 1. c. 9. num. 47. Portel. *verb. processiones in addition.* num. 2. Garcia *dub.* 2. *punct.* 3. num. 19. Bordon. num. 127. Excipiuntur etiam illi, qui habent post Tridentinum privilegium non eundi ad processiones; ut nos propter strictissimam clausuram, quam profiteamur, habemus, ex concessione Clementis VIII in *Bulla Religiosorum* anno 1596. & in *Bulla Romanum Pontificem* anno 1603. & Pauli V. in *Bulla Decet Romanum* anno 1610. Alii sua privilegia consulant scientes, quòd qui ex privilegio possunt non ire ad processiones; etiam si sæpe sapienter eant, non ob id cogi possunt ad eundem: quia ex hoc, quòd in aliquo casu velint ire, nullum contra eos jus acquiritur. Sanchez in *consil.* *dub.* 2. num. 12. Lezana *loco proxime citat.* num. 47. & tom. 2. *verb. process.* num. 3. Portel. num. 6. Barbof. *de*

jure Eccles. lib. 1. c. 43. num. 176. Denique excipiuntur, qui consuetudinem habent non accedendi ad processiones, qui non possunt cogi, ut accedant; uti declaratum vidisse à Sacra Congregatione refert Campanile, in *diversorio juris rubrica* 12 c. 13. nu. 18. & tenet Lezana *verb. processio* num. 30. Garcia n. 21. Bordon. n. 134.

17. Sed ut Regulares teneantur ire ad processiones, debent ab Ordinariis vocati personaliter, & non sufficienter, quòd per edictum publicum, ad valvas Cathedralis affixum vocentur; sed per clericum, aut alium nuntium ad eos missum, cum horæ, quæ debeant convenire, designatione: quia fortassè edictum affixum non viderunt, neque ad illud videndum accedere tenentur. Pellizzar. num. 68. Cespedes *de exemptione disp.* 20. nu. 5. Bordon. num. 129. Lezana tom. 1. *quæst.* 37. *art.* 1. § Nomine autem Ordinarii veniunt non solum Episcopi, sed Prælati inferiores habentes jurisdictionem quasi Episcopalem: quia potestas vocandi ad processiones relinquiter à Tridentino illis Ordinariis, qui habent jus eas indicendi. Sed hoc jus habent Abbates jurisdictionem quasi Episcopalem habentes, & alii Ordinarii Ecclesiarum Collegialium: ergo, &c. Cespedes *disput.* 207. num. 4. Lezana *process.* num. 4. Garcia *dub.* 2. *punct.* 3. num. 20. Sed debent esse processiones publicæ, ut ad eas Religiosi accedere teneantur. Publicæ autem processiones dicuntur, quæ fiunt in Litaniis majoribus, & minoribus, in festo Corporis Christi, non in ejus Octava, vel quæ fiunt pro

Cum quibus conditionibus ad processiones teneantur Regulares.

pro bono publico, ut in jubilais, vel imminente peste, bello, fame, intemperie, vel pro gratiarum actione, constat ex constitutione, *Etsi mendicantium*. Pii V, & declaratione Sacrae Congreg. quam referunt authores citati. § An verò possint per censuras compelli, ut eant qui ad processiones tenentur ire, § sequenti dicemus.

Quas processiones possunt facere Religiosi sine licentia Ordinarii.

18. Circa processiones privatas monasteriorum, seu Ecclesiarum Regularium, est certum non posse eas facere religiosos, præter quam intra Ecclesiam, ejusque monasterii ambitum, sine licentia Episcopi; sed quod extra monasterium non habent territorium, & Sacra Congregatio non semel declaravit, non licere Regularibus hujusmodi processiones facere extra Ecclesias, & ambitum earum. Bordon. *resolut.* 7. num. 133. Lezana *tom.* 1. c. 12. num. 41. & *tom.* 2. verb. *process.* num. 8. Barbof. *de potestat. Episcop.* alleg. 78. num. 7. Circa quod datur alia declaratio Sacrae Congreg. Episcoporum, & Regularium, & ita 27. Septemb. anno 1604. qua dicit: *regulares non possunt cum piorum processibus ingredi limites alterius Parochia. sine consensu Parochi*; quæ intelligenda est nisi ad sit consuetudo in contrarium; nam consuetudini standum est: præcipue, cum jus commune non contradicat. Villalob. *tom.* 2. tract. 3. § diff. 5. num. 9. Hieron. Rodrig. *in comp. quest. regular.* *resolut.* 118. n. 10. Bordon. *loc. citat.* Vel nisi circa hoc conventus habeat aliquod privilegium. Tamburin. *tom.* 1. *disp.* 15. *quest.* 7. n. 29.

Aliquæ

19. Sed circa id, quod possunt

Regulares in suis Ecclesiis, magnæ difficultates à & parochi: ob quod consultata est Sacra Cardinalium Congregatio, quæ respondit die 2. Julii anno 1620 ut constat ex fideli transumpto authentico sitem facienti, quod remissum est Eminentiissimo Cardinali de Bologna Ludovisio Archiepiscopo, & Principi illius civitatis. Difficultates erant quatuordecim; ad quas ordine sequenti, respondet Sacra Congregatio. § Prima erat si poterant regulares in suis Ecclesiis dies festos, & jejunia populo annuntiare tempore offertorii in Missa, sicut parochi faciunt in suis Ecclesiis? Et respondit: *non prohiberi dies festos & jejunia in suis Ecclesiis nuntiare.* in quo fere non est dubium inter doctores; imò posse Episcopum cogere Regulares, necessitate id exigente, quod in suis Ecclesiis, tempore Missæ majoris, quod populus concurrit, publicent festa, & jejunia, ut à fidelibus observentur: & ita Lusitanæ vidisse practicum testantur tres Lusitani Doctissimi Portel. verb. *Episcopus* n. 7. Barbof. *de jure Ecclesiastic.* lib. 1. cap. 43. num. 150. Emmanuel Rodriguez *tom.* 1. *quest. regul.* *quest.* 43. art. 7. § Secunda si poterunt recipere oblata, vulgo, *ofrendas del pueblo* in Missa conventuali, & pacem populo dare? Respondit: *posse, dummodo à perambulatione per Ecclesiam, ac similibus elemosynarum extorsionibus abstineant.* § Tertia, si per Parochiam extra Ecclesiam portare pallium, vel pluviale? Respondit: *non posse.* § Quarta, quando vocantur ad corpus defuncti tumulandum, si debent

bent ire ad Ecclesiam; ubi clerici congregantur, vel ad domum defuncti, vel certe illos debeant in itinere expectare? Respondit: *Debere ad Parochialem Ecclesiam accedere, ubi clerus congregari consuevit.* Sed contrarium est jam consuetudine introductum, cui consuetudini standum est, ut docet Lezana tom. 1. cap. 1. num. 47.

§ Quinta, si possunt celebrare primam Missam, diebus festiuis, antequam parochus in sua parochia Missam celebret? Respondit, *prohiberi non posse, quo minus missa in Ecclesiis regularium celebretur ante missam parochialis Ecclesie.* § Sexta, si possunt in missa publicare præcepta Ordinarii, & admonitiones pro matrimoniis? Respondit: *non posse publicare matrimonia, in quo tace aliam partem concessit.* § Septima, si possunt prædicare in suis Ecclesiis tempore adventus, & quadragesimæ, si in parochiali prædicetur? Respondit, *posse: petita tamen benedictione Episcopi.* § Octava si possunt portare pallium, & stolam, quando processiones sui ordinis extra suas Ecclesias faciunt? Respondit non licere Regularibus huiusmodi processiones facere extra Ecclesias, & ambitum illarum. § Nona, si possunt admittere in suis Ecclesiis mulieres, quæ prima vice post partum, ut prolem Deo offerant, accedunt? Respondit, Regulares non prohiberi in eorum Ecclesiis mulieres post partum ad purificationem admittere.

§ Decima, si quando Religiosus aliquis extra conventum moritur, cui parochus Sacramenta administravit, si poterunt cadaver inde extra-

here, & ad monasterium adducere? Respondit, Regulares extra claustra decedentes, posse ad eorum Ecclesias deferri, etiam parochis inconsultis. Alia non sunt ita necessaria, quæ prætermittimus.

§. III.

An ordinarii possint per censuras regulares exemptos compellere ad ea, in quibus ex iure sunt illis subditi?

20.] Ndubitarum est in aliquibus casibus, posse Episcopos compellere Regulares per censuras ad obediendum; ut in tribus casibus in Tridentino expressis. Primus habetur apud Tridentinum sess. 25. c. 16. ubi concedit Episcopis, ut possint per censuras regulares compellere, ut exeuntibus à religione novitiis, restituant quidquid in ingressu attulerunt. Secundus eadem sessione c. 5. contra moniales clausuram non observantes. Tertius est sess. 12. de observationibus in celebratione missarum, contra celebrantes in Oratoriis privatis, vix alius textus invenitur in iure concedens Ordinariis expresse, ut contra regulares exemptos possint per censuras procedere, licet plurimi alii casus dentur, in quibus subjiuntur illis; tã in civilibus, quàm in criminalibus: ut sunt omnes de quibus in hoc puncto egimus, & agemus, & alii, quos omitimus. Quæritur ergo modo, an in reliquis casibus, in quibus Regulares subjiuntur Ordinariis, possint contra

tra